

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי הדף היוזמי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

שבת דף נ'

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com
ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו
077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

נערך ע"י הרבני הרב נחום שליטיא, הארות והערות יתקבלו בברכה במייל: C7673908@gmail.com

1. 'הפתק' פירושו:

- א. אישור שלטוני.
- ב. מחסן סחורה.
- 2. איזה איסור למדים מ'לא ילבש גבר שמלת אשה' ?
- א. לבישת בגד אשה.
- ב. לייפות עצמו כדרך נשים.
- ג. ב' התשובות נכונות.
- 3. הגורר קליפת קנה עובר באיסור 'ממחק'.
- א. נכון.
- ב. לא נכון.

השאלות במדור זה הינן רשות

האם יש מצוה להתרחץ ?

א. לא צריך להתרחץ כלל. ב. צריך להתרחץ בכל יום. ג. צריך להתרחץ רק ביום שבת. ד. צריך להתרחץ רק ביום ראשון.

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליטיא - רב שכון חי' ביב לתגובות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@GMAIL.COM

נ' ע"א

עושה פעולה ומסופק איזה מלאכה תצא האם חייב?

בכל חפין את הכלים. המהרי"ל דיסקין (סימן ו') דן במי שעושה פעולה שודאי יצא ממנה מלאכה אך אינו יודע איזה מלאכה תצא, והיינו שיש ב' אופנים איך יפול דבר ואיזה מלאכה תצא והוא אינו מתכוין לאף אחת מהמלאכות האם חייב, והוכיח מסוגיין ויעו"י שם. והנה מקום הספק הוא אליבא דהט"ז (או"ח סי' שטי"ז ס"ק ג') דספק פס"ר כגון שסוגר תיבה שספק אם יש שם זבובין מותר, דאפשר שכל דברי הט"ז זהו דוקא כשיש ספק אם בכלל תצא מלאכה, ולא היכן שודאי יהיה מלאכה רק שאינו יודע איזה?.

והנה דברי הט"ז הם לא רק בספק פס"ר דרבנן, אלא גם בספק פס"ר דאורייתא, וכדמוכח הגרע"א יו"ד (סי' פ"ז סעי' ו') שכתב
דהמבשל בקדירת גוי שיש ספק אם בישל בה בשר בחלב פעם, ויש בה בליעה של בשר וחלב [וס"ל דגם על בלוע יש איסור בישול], יש
להתיר משום דהוי ספק פס"ר דהט"ז מתיר, והרי שם הוא דאורייתא.
ואמנם לכאוי דברי הט"ז מוכרחין, דאם ספק פס"ר אסור, א"כ איך שייך דבר שאינו מתכוין, הרי לעולם הוא ספק פס"ר, שאינו
יודע אם גורר הספסל באופן שיהא בו מלאכה או לא, (אילת השחר).

דף נ' ע"ב

האם במקום בושה יש להתיר לצבוע שערות לבנות?

בגמ': מגרר אדם גלדי צואה וגלדי מכה וכו' אם בשביל ליפות אסור. וברש"י (ד"ה משום) פירש דאסור משום לא ילבש גבר שמלת
אשה (דברים כ"ב), ומהאי טעמא נפסק בשו"ע יור"ד (סימן קפ"ב) דאסור לאיש ללקט אפילו שער אחד לבן מתוך השחורות משום
לא ילבש גבר, וכן אסור לאיש לצבוע שערות לבנות שיהיו שחורות אפילו שעה אחת עכ"ל.
ובשו"ת מנחת יצחק (ח"ו סימן פ"א) מביא נידון הפוסקים במעשה שהיה ברב אחד שנתלבן חצי זקנו ופאה אחת וחצי הראש, וחצי
השני של הראש ופאה ה' וחצי הזקן ה' נשאר שחור והיה לבוז בעיני רבים, ונשאלה השאלה לכל גדולי הדור אם יש לו היתר
לצבוע השערות הלבנות לשחור, ומביא רשימה ארוכה של הפוסקים הנוטים לאיסור. ובתוך המתירים היה המנחת פיתים [ביו"ד
שם] שכתב להתיר מדברי התוס' כאן בד"ה בשביל שכתבו, דאי מתבייש לילך בין בני אדם שרי להוריד גלדי צואה והמכה דאין לך
צער גדול מזה. וכתב שם המנחת יצחק דהנוטים לאיסור סוברים דיש לחלק, דהורדת גלדי צואה וגלדי מכה זה רק דרבנן ולכך שרי
היכא דמתבייש, משא"כ בצביעת השערות דהוה דאורייתא לכמה פוסקים.

האם צריך לרוחץ גם רגליו כהכנה לתפילת שחרית?

רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו. הרמב"ם (פ"ד מהלכות תפלה הלכה ג') כותב, בשחרית רוחץ פניו ידיו ורגליו, ואח"כ
יתפלל, ובהשגת הראב"ד שם לא ידעתי רגליו למה, עכ"ל. ועיין בכסף משנה שם שמביא מקור להרמב"ם כמובא במגדל עוז מגמ'
דשבת (דף נ' ע"ב) רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו, דכתיב כל פעל ה' למענהו עיין שם. ועיין בתשובה אחרונה של
הנוב"י מה"ת או"ח [סי' ק"מ] מש"כ ליישב דברי השו"ע שהשמיט רגליו.

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס
בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום
בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

משה בן ציפה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי הדף היומי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

שבת דף נ"א

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com
ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו
077-9710320 שלווחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

נערך ע"י הרה"ג הרב נריה כהן שליט"א, הארות והערות יתקבלו בברכה במייל: C7673808@gmail.com

1. בזמנם נהגו להטמין אוכל, למטרת:

א. חום.

ב. קור.

ג. ב' התשובות נכונות.

2. 'איסור בישול עכו"ם' נאמר על לבשל מים.

א. נכון.

ב. לא נכון.

3. בהמה היוצאת כשמשא עליה כגון 'אוכף', בעליה עובר באיסור 'הוצאה'.

א. נכון.

ב. לא נכון.

השאלות בסדר זה הינן רשות

האם ההלכה משתנית בין סוגי האנשים ?

האם ההלכה משתנית בין סוגי האנשים ?

האם ההלכה משתנית בין סוגי האנשים ?

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון ה' ביב לתנובות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@gmail.com

נ"א ע"ב

סדר הפרקים

במה בהמה. וצ"ב, מ"ט הקדים התנא העוסק בבהמה, לפרק במה אשה. וביותר דהרי עדיין לא תנא כל הלי"ט מלאכות [דתנן בכלל גדול וכו'] והיכי שבקן ותנא דינא דשביתת בהמה [דהוי בעשה גרידא].

וע"י בפנ"י שהביא שהרי באמת כבר הק' התוס' בריש מכילתין דהרי הוצאה מלאכה גרועה היא, ומ"ט הקדים התנא מלאכת הוצאה לכולהו איסורי בשבת, ותי' התוס' שם, דכיון דהוצאה יש איסור גם מערב שבת, וכדתנן לא יצא החייט במחטו וכו' בע"ש שמא ישכח ויצא, וא"כ כבר מתחילים דיני המלאכה מע"ש, על כן הקדימו לשאר מלאכות דכל האיסור הוא רק בשבת עצמה, וא"כ י"ל הכא ג"כ, דכיון דהרי הבהמה אינה בר דעת ואינה יודעת להבדיל אם יש משא עליה או לא, וא"כ אם יניח עליה משא מע"ש, הלא יכולה

לצאת עם המשא בשבת, ונמצא דעובר על עשה דשביתת בהמתו, ע"כ ממילא הוא מוכרח להסיר המשאות מע"ש מכח איסור זה, ונמצא דהדינים מתחילים מע"ש, משא"כ באשה דבת דעת היא וא"כ אף אם תלבש התכשיטין מע"ש, הלא יכולה להסירם קודם שתצא בהם בשבת, וא"כ שפיר יכולה לכתחילה ללבושם בע"ש (הערות במסכת שבת).

האם מותר לבהמה לצאת בליל שבת בחושך עם חגורה המחזירה אור?

במה בהמה יוצאת. ופרש"י לפי שאדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת ומיד דמינטרא ביה בהמה הוי תכשיט ואורחא ולא הוי משוי ומידי דלא מינטרא ביה הוי משוי. ומבואר ברש"י דכל דבר שעשוי לשמירת הבהמה מותר לצאת בו, וכן בשו"ע (סימן שה ס"א). וה"ה החגורה הזוהרת היא עשויה לשמירה על הבהמה שלא יתנגשו בה מכוניות ויהרגוה. וכמו כן נאמר ברמ"א (סימן שה סעיף יז) הבהמה יוצאה בקמיע מומחה לבהמה. ולא גרעה חגורה זו מקמיע דמותר לצאת בה ואם החגורה גם יפה. יש עוד סיבה להקל מאחר ויש בה נוי, ויעויין לקמן דף נב ע"א 'ולא ברצועה שבין קרניה... פליגי בה רב ושמואל חד אמר בין לנוי בין לשמר אסור, וחד אמר לנוי אסור ולשמר מותר'. וכתבו התוס' (ד"ה או יוצאין) 'ופרש"י דמכוין לנוי... וקשה לרשב"א ולהרב פורת דלעיל משמע דלנוי לכו"ע אסור', עיין שם מה שתירצו, גם בחדושי הר"ן הקשה וא"ת היכי שרי הכא כרוכין לנוי, והא תניא לקמן לא יצא הסוס בזוהרית שבין עיניו, כלומר שתולין בו לנוי. אלמא לנוי בבהמה אסור, ותירץ הר"ן לנוי הרגיל בחול אפילו בשבת שרי, אבל רצועה בקרני פרה וזוהרית שבין עיני הסוס אינו רגיל בהם אלא מקצת אנשים עושים כך לעתים, משום הכי אסור. ויעויין במשנ"ב (סימן שה ס"ק יב) שכתב דלנוי שדרך כל אדם לעשות כן בימות החול מותר לדעת רש"י והר"ן, אבל תוס' ורבנו ירוחם סוברים דלנוי אסור בכל ענין, עכ"ד. עכ"פ אם החגורה יפה מותר לצאת בה מטעם נוי לרש"י והר"ן.

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס
בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום
בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

חיה בת ליבה אהובה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני

פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות *6527

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היוזמי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

שבת דף נ"ב

סכום עצמי

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com
ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו
077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

נערך ע"י הרה"ג הרב נריה כהן שליט"א, הארות והערות יתקבלו בברכה בס"ל: c7873808@gmail.com

1. 'חקק בין קרניה' פירושו:

א. חקק חור בקרן.

ב. סיפר השערות בין הקרניים.

2. 'תחב בזקנה' פירושו:

א. תחב מקל בזקן הרחל.

ב. קשר שערות זקן העז לעשות כמין לולאה ותחב בה האפסר וקשרו.

3. 'רחלין הכבונות' פירושו כיסוי:

א. לשמירת הצמר.

ב. הדד לשמירת החלב.

חידודא

השאלות בסדר זה הינן רשות

איזה דבר מאוד יקר ?

ט"א ט"א ט"א

למעשה

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון ה' ביב לתגובות ולהערות בכתובת ס"ל: 5740388@GMAIL.COM

נ"ב ע"א

למה מקשטין את הכבשים והפרות?

לנוי אסור לשמר מותר. וצ"ב לשם מה מקשטין את הכבשים ואת הפרות,

ומצינו בשמות רבא (פכ"ד א') שפרעה ועמו קשטו סוסיהם שרדפו בהם אחרי בני ישראל, אמנם באמת אין מובן למה כשיצאו להלחם עם ישראל קישטו הסוסים, ועל כרחך שאינו דרך הרגיל, אלא הקב"ה רצה שישראל יצאו ברכוש גדול, על כן נתן בלבם ליתן תכשיטים על הסוסים (ע"י רש"י שיר השירים א' י"א) ומה שמקשטים החמור שהוא פטר חמור בזמן קיום מצות פדיון פט"ח, הוא משום שהוא חפץ של מצוה, ולכבוד המצוה עושים כן, וכן מצינו שמקשטין השור שמביאין לקרבן שלמים יחד עם הביכורים, בביכורים פ"ג מ"ג (אילת השחר).

שאל תלמיד אחד מגליל העליון את ר"א. צ"ע למה הוסיף "מגליל העליון", ומאי נפק"מ היכן הוא דר, ואפשר שעי"ז יותר יתקבל המעשה [ע"י עירובין דף ס"ג א' שלא תאמר משל הי].

צמיד של חולה בבי"ח האם מותר לצאת בו מרשות לרשות

טבעת שהתקינה לחגור. כתב בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"א סימן קיא) שמעיקר הדין מותר לצאת עם שעון יד מרשות לרשות, דנחשב ללבישה ממש, ומביא ראיה מטבעת שיש עליה חותם, שאין לאיש העונדה איסור הוצאה, אף שתשמיש הטבעת הוא למלאכה שאסורה בשבת, וכשיתקלקל החותם לא יענדה, מ"מ מותר משום דכיון שהוא על גופו ממש הוא לבישה, ולכן גם בשעון יד אין איסור תורה. וכן מבואר במסכת שבת דף קכ ע"א שכדי להציל מהדליקה יכול ללבוש י"ח בגדים, ובתוכם נמנה סודר שבצוארו, ופרש"י ותלויין ראשיו לפניו לקנח בו פיו ועיניו. משמע שעיקר הלבישה היא לקנח, ובכל זאת כיון שלובשו על צוארו הרי היא לבישה המותרת. אלא שמסיק באגרות משה שם שבן תורה ויר"ש יחמיר.

וא"כ לפי זה בשעת הדחק גדול יתכן שמותר לחולה לצאת עם הצמיד מרשות היחיד לרשות הרבים, וכל שכן מרשות היחיד לכרמלית, וכדאי הוא האגרות משה לסמוך עליו בשעת הדחק.

ויתכן שהצמיד עדיף מהשעון, כיון שהנהלת בית החולים מחייבת אותו לענוד על ידו צמיד זה, הרי זה דומה לעיגולים הירוקים שכתב הרמ"א (סימן שא סעיף כג) להתיר, וביאר המשנ"ב (ס"ק פג) דחשיב מלבוש כיון שהדרך לצאת בו כל ימי השבוע. ויש ליעץ לאותו חולה שיוציא מרה"י לרה"י דרך כרמלית מבלי לעצור באמצע, דלדעת רוב הפוסקים אין בזה איסור תורה כמבואר בחזון איש או"ח סימן סב ס"ק יט אות ה' (חשוקי חמד).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

הדס בת אורה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*